

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

CXIV. Antiochi Epiphani, teterrimi Tyranni funestus exitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

suis lauris immortalus est. Non antè timeri desijt, quàm vivere. Unus ipse terror omnium, & formidabile belli fulmen. Ad piorum sedes tunc nobilis Umbra descendit, cum nominis claritas, quò cresceret amplius, non haberet.

NARRATIO CXIV.

ANTIOCHI EPIPHANIS, TETERRIMI TYRANNI, FUNESTUS EXITUS.

Ex lib. 1. Machab. cap. 6. & lib. 2. cap. 9. Anno Mundi 3891. ante Christum 162.

Hunc plerumque finem sortitur superbia; dum nimium tumet, rumpitur. Mortalium omnium, uti memoratum est scelestissimus *Antiochus*, auditis prosperis Iudæ Machabæi successibus; relictis *Ecbatamis* Medorum urbe, cui imminebat, in Syriam, & hinc in Iudæam festinare contendit. Maledictis & execrationibus admiscens minas, jurabat, Ierosolymam se redacturum in sepulcrorum congeriem. Cumque dictis hisce, tanquam ocyus eorum fidem expleturus currum, quo vehebatur agitari celeritate majore juberet agrè comitibus ac peditatu copiarum, properantis impetum assequentibus, res ita, Providentiæ quoque cœlestis intercursum, se tulit; ut belluarum una cæteris elephantis iracundior, in agmine, ferocissimo cum stridore barrieret

ret. ad vocis ejus insaniam terretur Antiochus, exsternantur equi regij: calcitrant impatienter: Antiochumque tandem, succussione continua, sed motum excutiunt. Hunc (ut obesi corporis hominem) & lapsus impetu graviter, & mole membrorum longè gravius afflicto, allisumque cum artibus omnibus contusus, exanimi similis jaceret; humo satellites erigunt, & gerulorum manibus, ac cellâ Babylonem versus deportare pergunt, gestationis, motusque ægrè patientem: & dirissimis insuper viscerum tormentis excruciatum.

Corporis cruciamenti acriora superveniebant animi supplicia. Nam mortis vicinia præteritæ vitæ gestis diem dicebat: & hunc quidem omnicaussidico destitutum. Ante palpitantis ergo memoriae perspicaces oculos, cum exporbratione stabant tot Judæorum millia, sine causâ probabili truncidata. Stabant, Judæa pervastata; Ierosolyma flammis absumpta; Sionis arx per injuriam dominis suis erepta; Sacerrimum urbis, orbisque templum, omni contaminationis genere violatum: direpti thesauri: pollutæ victimarum Ara: divina librorum monumenta porcino cruore conspurcata, conscissa gladijs; abolita sacrilegis ignibus: ac Lychmus immortalis, extinctus & ablati. Ad hæc obversabantur angoribus illius immanitate plus quam Scythica torqueri, necarique jussus Eleazarus; precipitatae de muris religiosissimæ viragines; in crucelæ recusatum usum, exquisitissimis afflicti, sublataque supplicijs, septem electi flores adolescentes, & eorum magnanima mater, in suis & Antiochiæ to-

ius oculis. Israëlis denique terra, tot immiffis in
tam bellis & exercitibus, bustum propemodum &
rueretum, univërfa per ipsum facta: vix modicò
nunc ab incolarum reliquijs erigi, reficique cœpta.

Super hæc autem omnia recordationem ejus in-
festabat, contemptus, exagitatúsque Iudææ DEUS;
hinc omnium sibi malorum, quibus tunc premeretur
origines ac promerita fluere. quibus aspellendis
quidnam superesset jam præsentius, efficaciusque,
quàm eundem illum, quem ad eum usque diem as-
pernatus ac persecutus esset, DEUM, placare nunc,
& votis sibi demereri? Judæorum autem tam Sacra,
quàm fortunas & jura quæ per nefas invalisset, in
integrum restituere, ablata templo vasa reddere;
victimarum statas impensas è fisco regio præbere;
Hebræos privilegijs libertatis, quibus Athenæ frue-
rentur, donare: ipsum se (si morbum & mortem
evasisset) Judæorum religioni addicere, & omnibus
gentibus contestari, Iudaici DEI vires ac majesta-
tem illum, illum, quem nemo videre possit, verum
ac manifestum esse Deorum DEUM.

Quæ vota ac promissa cùm nec apud mortales
tunc, nec apud immortales fidem reperissent: & si
vel maximè sinceritatis vitiò carerent, solius tamen
pœnæ temporariæ fugiendæ spe concepta, nihil in-
genuum spirarent, regi nequam, propitias æternæ
Majestatis aures minimè conciliârunt. Pergebat
igitur torquere DEI vindex ira. Supra patientiam
omnem humanam excruciatum tyrannus: animum
fatigant assiduus quidam, profundissimúsque mœ-
tor, & imaginum horrificarum perpetua terricula-
menta ad amentiam usque. Corporis dolorem per-
petuò

tempore crescentem exasperarunt in intestinis insuper
 enati vermes, & intra cutem sordes pediculares exor-
 ta. Quæ pestes vehementissimè rodendo, morien-
 doque, tamdiu ventriosum exedebant abdomen:
 donec affluentibus demum visceribus, cum carne
 rupta, dilapsaque exitum invenirent. Unde fœtor
 egressus incredibilis; hoste quovis & gladiò poten-
 tius circumstantes amicos, satellites, & exercitum
 fugabat: tam intolerabilis ad extremum, ut ipse se-
 metipsum Antiochus averfaretur ac fugeret &
 jam mors illi, pro qua depellenda tot vota nuncu-
 parat, in votis vel primis esset.

Mortis ergo tandem post implexos, longosque do-
 lorum circuitus, compos effectus decessit, *Propo-*
torum bonorum sarcinâ pressus gravi; sed *Operum* pel-
 simorum mole longè graviore superobrutus: qui-
 buscum descendit ad rogos sempiternis incendijs
 stuantes. Id quod ei verbis minimè perplexis, ob-
 scurisve, Machabæorum fratrum chorus, Antio-
 chiæ quondam tostus, præfagivit. documento sanè
 quàm maximè formidando Principibus, ac Topar-
 chis illis, etiam post futuris, quibus non infantium
 modò spiritus ac vita (pretiosum DEI munus) inter
 projectissima sunt: sed etiam Divina, Consecrataque
 prædæ, questuique fiunt.

NAR.